

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 11.

Vydána dne 25. února 1947.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(20.—22.) 20. Zákon o povinných výtiscích. — 21. Nařízení o nejvyšší výměře učební povinnosti ředitelů, profesorů a učitelů na středních a odborných školách a o výši odměn za hodiny ji převyšující. — 22. Nařízení o nejvyšší výměře učební povinnosti učitelů obecných, měšťanských a pomocných škol, a výši odměn za hodiny ji převyšující a o zvláštních odměnách za vyučování ve třídách s odděleními.

20.

Zákon ze dne 29. ledna 1947 o povinných výtiscích.

Ústavodárné Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1

Povinnost odevzdati povinné výtisky se vztahuje na:

a) tiskoviny vytištěné nebo vydané v Československé republice,

b) tiskoviny, s výjimkou časopisů, vytištěné nebo vydané v cizině, má-li nakladatel (vydavatel) nebo původce bydliště (sídlo) v Československé republice.

§ 2.

(1) Tiskovinou podle tohoto zákona jsou spisy, vyobrazení nebo hudebniny, rozmnožené tiskem, nebo jiným mechanickým nebo chemickým způsobem, vyjímajíc díla kinematografická, fonografická, plastická a snímky fotografické.

(2) Časopisem jsou tiskoviny, které vycházejí v obdobích, třeba nepravidelných, nejsou jimi však díla vydávaná v sešitech nebo ve svazcích, třeba v pravidelných obdobích, tvoří-li svým obsahem celek o sobě.

(3) Nakladatelem (vydavatelem) jest i spolunakladatel, původcem i spolupůvodce.

§ 3.

Pokud není v dalším (§ 4) ustanoveno jinak, nevztahuje se povinnost odevzdati povinné výtisky na:

a) tiskoviny, které slouží jen potřebám domácím nebo společenským nebo které se vydávají pouze pro potřebu ústavů, podniků, obchodů a živností jako: návštěvanky, pozvánky, rodinná oznámení, vstupenky, formuláře, blankety, vzorníky, prospekty, nálepky, oběžníky, pohlednice s vyobrazením nebo textem omezujícím se na blahopřání nebo upomínky na určité krajiny, kalendáře omezující se na údaje astronomické, církevní, reklamní a programy (pořadí) nebo programové knížky zábavních podniků, filmové scénáře, ceníky a pod.

b) tiskoviny určené jen k účelům volebním, jako voličské seznamy, kandidátní listiny, hlasovací listky, volební provolání, obsahující pouze údaje o času a místě volby, označení strany, jména, stav a bydliště kandidátů a výzvu k volbě, jakož i tiskoviny omezující se na pouhé sdělení výsledku voleb;

c) tiskoviny (s výjimkou časopisů) rozmnožené strojem nebo jiným rozmnožovacím přístrojem nebo pomocí hektografu, autokopistu, šablony nebo protisku a pod., jsou-li určeny k tomu, aby byly dodány toliko určitě omezenému kruhu osob;

d) cenné papíry a cenné známky všeho druhu;

e) tiskoviny vydané státními úřady v oboru jejich působnosti.

§ 4.

(1) Po jednom povinném výtisku všech tiskovin uvedených v § 1 a na žádost i tiskovin uvedených v § 3, písm. a) a b) jest odevzdati k účelům trvalé úschovy (konservace) Národní a univerzitní knihovně v Praze a Univerzitní knihovně v Bratislavě. Dále jest odevzdati k účelům evidenčním tiskoviny uvedené v § 1, a to ministerstvu informací dva výtisky a po věřenectvu informací jeden výtisk, jakož i Knihovně Národního shromáždění na požádání jeden výtisk tiskovin uvedených v § 1 a v § 3, písm. b) a e).

(2) Po jednom povinném výtisku tiskovin uvedených v § 1, písm. a) a b) k účelům studijním jest odevzdati Zemské a univerzitní knihovně v Brně, Univerzitní knihovně v Olomouci a Slovenskej národnej knižnici v Turč. Sv. Martine. Po dvou povinných výtiscích všech knih pro mládež jest odevzdati Sukově knihovně při Výzkumném ústavu J. A. Komenského v Praze.

(3) Vláda určí nařízením, kterým úřadům a knihovnám jest odevzdati po povinném výtisku všech nebo některých tiskovin uvedených v § 1 a na žádost i tiskovin uvedených v § 3, písm. a) a b) k účelům úředním nebo studijním. Počet povinných výtisků k těmto účelům nesmí činit pro úřady více než pět, pro knihovny více než dvacet. Povinnost odevzdati povinné výtisky k těmto účelům se nevztahuje na tiskoviny, které nejsou určeny k prodeji a vydávají se nákladem nepřevyšujícím sto výtisků.

(4) Vláda může nařízením přiznati úřadům nebo knihovnám, které budou mít podle nařízení vydaného podle odstavce 3 nárok jen na povinné výtisky některých tiskovin, právo požadovati, aby se jim odevzdávalo po jednom povinném výtisku ostatních tiskovin uvedených v § 1 za polovinu krámské ceny. Toto právo může vláda přiznati nařízením též dalším studijním knihovnám v městech, kde je vysoká škola nebo její odbočka. Toto požadovací právo nelze však přiznati stran neprodejných tiskovin, vydaných nákladem nepřevyšujícím sto výtisků (odstavec 3), a tiskovin nákladně vypravených (§ 6, odst. 3).

§ 5

(1) Odevzdati povinné výtisky tiskovin vytištěných v Československé republice na účet nakladatelův je povinen tiskař, byla-li celá tiskovina u něho vytištěna, jinak nakladatel. Neodevzdá-li tiskař povinný výtisk ve stanovené lhůtě (§ 7), přechází povinnost odevzdání

na nakladatele bez újmy trestní odpovědnosti tiskařovy. Odevzdati povinné výtisky tiskovin vytištěných v cizině je povinen nakladatel (vydavatel) nebo původce (§ 1, písm. b).

(2) Neodevzdají-li osoby uvedené v odstavci 1 povinné výtisky, má úřad nebo knihovna právo zakoupiti výtisky na účet osoby povinné. Použijí-li tohoto práva, nastupuje na místo povinnosti odevzdati povinný výtisk, povinnost zaplatiti náklad vzniklý zakoupením tohoto výtisku.

§ 6.

(1) Pokud není v dalším stanoveno jinak, jest odevzdati povinné výtisky bez předchozí žádosti bezplatně. Byla-li tiskovina vytištěna na papírech různé jakosti, jest odevzdati povinný výtisk na papíru co možná trvanlivém. Je-li celý náklad tiskoviny rozšiřován brožovaný, jest odevzdati výtisk brožovaný, je-li třeba jen část nákladu vázána, jest odevzdati výtisk vázaný.

(2) Vláda může nařízením učiniti povinnost odevzdati povinné výtisky i mimo případy uvedené v § 4 závislou na požádání úřadu nebo knihovny. Bylo-li požádáno za zasílání časopisů bez omezení na určité číslo, platí taková žádost pro všechna čísla, která vyjdou po požádání.

(3) Za nákladně vypravené výtisky, odevzdané k jiným účelům než trvalé úschovy (§ 4, odst. 1), jest zaplatiti polovinu krámské ceny, nebyl-li povinný výtisk do jednoho měsíce vrácen. Za nákladně vypravené pokládají se výtisky, jejich výroba, hledíc k použitému materiálu, umělecké výpravě nebo způsobu reprodukce vyznačuje nákladem převyšujícím značně obvyklé meze; ve sporných případech rozhodne o tom, jde-li o výtisk nákladně vypravený nebo vadný, ministerstvo informací po dohodě s ministerstvem školství a osvěty.

(4) Byl-li zaslán výtisk vadný nebo výtisk, který nevyhovuje ustanovení druhé a třetí věty odstavce 1, jest zaslati správný výtisk do osmi dnů od požádání.

§ 7.

(1) Povinné výtisky časopisů jest odevzdati ihned po vytištění, ostatní tiskoviny, jakmile se počne s jejich rozšiřováním.

(2) Je-li odevzdání povinného výtisku závislé na požádání úřadu nebo knihovny, jest povinný výtisk zaslati do osmi dnů ode dne, kdy žádost za odevzdání došla.

§ 8.

(1) Tuzemský tiskař je povinen v prvních pěti dnech každého měsíce zaslati ministerstvu informací, rovněž i pověřenectvu informací, dále Národní a universitní knihovně v Praze, Universitní knihovně v Bratislavě, Zemské a universitní knihovně v Brně, Universitní knihovně v Olomouci a Slovenskej národnej knižnici v Turč. Sv. Martine výkaz všech tiskovin, které v předcházejícím měsíci vytiskl, s výjimkou periodických tiskopisů (ve smyslu zákonů o tisku) a tiskovin uvedených v § 3, nebo zprávu, že v předcházejícím měsíci žádných takových tiskovin nevytiskl. Tiskne-li se určité dílo ve více tiskárnách, podá mimo to nakladatel (vydavatel) příslušný souhrnný výkaz. Ve výkazu jest uvést:

- a) název tiskoviny, a jde-li o vyobrazení, označení jeho předmětu,
- b) jméno nebo pseudonym původce,
- c) jméno a adresu nakladatele (vydavatele),
- d) místo tisku a datum dokončení tisku,
- e) počet stran tiskoviny,
- f) výši nákladů včetně výtisků uvedených v § 11 zákona ze dne 11. května 1923, č. 106 Sb., o nakladatelské smlouvě,
- g) krámskou cenu, pokud tiskovina je na prodej a cena je tiskaři známa.

(2) Výkazy a zprávy se podávají na vzorcích, které k tomu účelu vydá ministerstvo informací.

(3) Tiskaři, nakladateli (vydavatelé), původci nebo jejich zmocněncům a právním nástupcům vydá ministerstvo informací z výkazů u něho uložených úřední výpis o tiskovině, kterou vytiskli, vydali, nebo jejímiž jsou původci. Žádá-li za výpis původce díla anonymního nebo pseudonymního, musí osvědčiti právní zájem nakladatelskou smlouvou nebo jiným hodnověrným dokladem pocházejícím od nakladatele (vydavatele).

§ 9.

(1) Jednání nebo opominutí odporující ustanovením tohoto zákona nebo předpisům vydaným podle něho, trestá, nejde-li o čin trestný soudně, okresní národní výbor jako správní přestupek pokutou do 50.000 Kčs. Pro případ nedobytnosti pokuty vyměří se zároveň náhradní trest vězení (uzamčení) do tří měsíců. Pokuty plynou do státní pokladny.

(2) Vykonaný trest podle odstavce 1 nemá za následek zánik povinnosti odevzdati povinný výtisk dodatečně nebo zaslati povinné výkazy a zprávy.

(3) Neodevzdá-li tiskař povinné výkazy (§ 8, odst. 1) buď vůbec nebo odevzdá-li povinné vý-

kazy s údaji nesprávnými, může okresní národní výbor vysloviti trestním nálezem ztrátu živnostenského oprávnění, odsuzuje-li tiskaře po třetí pro takový přestupek, spáchaný v době jednoho roku.

§ 10.

(1) Všechna v jiných předpisech obsažená ustanovení o věcech upravených tímto zákonem se zrušují.

(2) Ustanovení tiskových zákonů o povinnosti odevzdávat povinné výtisky státním zastupitelstvím a státním bezpečnostním úřadům nejsou tímto zákonem dotčena. Ministerstvo informací učiní v dohodě s ministerstvy vnitra, školství a osvěty a spravedlnosti opatření, aby se tyto výtisky, nebude-li jich třeba k dalšímu úřednímu jednání, pokud se k tomu hodí, odevzdávaly do knihoven veřejných, do knihoven věznic, výchoven a podobných ústavů.

§ 11.

Tento zákon provede ministr informací v dohodě s ministry vnitra, školství a osvěty a spravedlnosti.

Dr. Beneš v. r.

Gottwald v. r.

Kopecký v. r.

21.

Vládní nařízení

ze dne 4. února 1947

o nejvyšší výměře učební povinnosti ředitelů, profesorů a učitelů na středních a odborných školách a o výši odměn za hodiny ji převyšující.

Vláda republiky československé nařizuje podle § 86 zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb., o úpravě platových a některých služebních poměrů státních zaměstnanců (platový zákon).

§ 1.

Toto nařízení platí:

- a) pro ředitele, státní profesory a učitele na středních školách a učitelských ústavech,
- b) pro ředitele, přednosty odborů, státní profesory a učitele na školách průmyslových, na

odborných školách pro jednotlivá odvětví průmyslu, na obchodních učilištích, na státní roční škole k vzdělání učitelů těsnopisu, psaní strojem a obchodního písma na obchodních učilištích a na odborných školách pro ženská povolání a pro státní ředitele a učitele učňovských škol,

c) pro státní ředitele, státní profesory a učitele na zemědělských školách.

§ 2.

(1) Nejvyšší výměra učební povinnosti osob uvedených v § 1 činí 21 vyučovacími hodinami týdně.

(2) Na školách uvedených v § 1, písm. b), se započítává pro výměru učební povinnosti každá hodina vyučování dílenského jako 0,875 vyučovací hodiny a každá hodina asistování jako 0,7 vyučovací hodiny.

(3) Na zimních rolnických školách se započítává pro výměru učební povinnosti každá hodina vyučovací jako 0,75 vyučovací hodiny celoroční.

(4) Každá vyučovací hodina v sobotu po 14. hodině nebo v neděli se započítává pro výměru učební povinnosti jako 1,5 vyučovací hodiny, avšak jen tehdy, nejde-li o střídavé vyučování.

(5) Je-li učitel (profesor) se svolením osobního úřadu zaměstnán administrativními pracemi v kanceláři, počítají se pro výměru učební povinnosti dvě hodiny kancelářského zaměstnání jako 1 vyučovací hodina.

§ 3.

(1) Do výměry učební povinnosti se započítává:

1. ředitelům škol uvedených v § 1 za výkon ředitelské funkce 12 vyučovacími hodinami týdně, vyjma ředitele samostatných zimních rolnických škol, kterým se započítává 9, za každou třídu denní školy převyšující počet 4 denních tříd, ale bez zřetele na třídy spravované zvláštním správcem, 1/2, za administrativní práce pro dílny na školách průmyslových, na odborných školách pro jednotlivá odvětví průmyslu a na učňovských školách 1/2 až 2, za účast na praktickém výcviku chovanců (chovanců) učitelských ústavů a odborných ústavů přidružených 2 a za správu školních statků a jiných praktických školních objektů zemědělských škol 1 až 6 vyučovacími hodinami týdně;

2. přednostům odborů škol průmyslových a učňovských za výkon funkce přednostenské 6 hodin vyučovacími hodinami týdně;

3. všem osobám uvedeným v § 1

a) za výkon úkolu třídního učitele za každou třídu 1, za správu sbírek a knihoven 1 až 3,

za opravu písemných a grafických prací v předmětech, kde jsou opravy povinně prováděny mimo hodiny vlastního vyučování, za každou třídu 1/2 až 1, za pedagogický dozor v žákovských internátech 1 až 3 a za úkony a jiné zvláštní povinnosti, které jsou nebo budou učitelům (profesorům) uloženy ministerstvem školství a osvěty, 1/2 až 2 vyučovací hodiny týdně;

b) za správu dílen na školách průmyslových, na mistrovských školách strojnických a na těch odborných školách pro jednotlivá odvětví průmyslu, které určí ministerstvo školství a osvěty zvláštním výnosem, se započítává do výměry učební povinnosti 1 až 6 vyučovacími hodinami týdně a dále až 2 hodiny vyučovací týdně za každou třídu, v níž osnova předepisuje dílenské vyučování. Za správu dílen na učňovských školách se započte 1 až 6 hodin vyučovacími hodinami týdně;

c) za správu školních statků a jiných praktických školních objektů zemědělských škol a za práce spojené s provozem těchto objektů se započte do výměry učební povinnosti profesorům a učitelům těchto škol 1 až 10 vyučovacími hodinami týdně.

(2) Ministr školství a osvěty vydá v dohodě s ministrem financí směrnice pro započítávání výkonů, které se podle odstavce 1 nezapočítávají do učební povinnosti jednotně pevně stanovenou dobou.

§ 4.

(1) Za každou vyučovací hodinu týdně, převyšující nejvyšší výměru učební povinnosti (hodinu přespočetnou), náleží osobám uvedeným v § 1 měsíční odměna Kčs 120.—, vyplácená pololetně pozadu, trval-li příslušný výkon nepřetržitě alespoň 1 měsíc.

(2) Při výpočtu odměn za přespočetné hodiny se přepočtou hodiny vyučování dílenského, asistování nebo vyučování na zimních rolnických školách podle § 2, odst. 2 a 3. Končí-li se při zjišťování přespočetných hodin celkový počet zlomkem větším než čtvrtina hodiny, pokládá se zlomek za úplnou půlhodinu.

(3) Ředitelům všech druhů škol se započítávají výkony podle § 3 pouze do výše 21 vyučovacími hodinami týdně; odměna podle odstavce 1 jim přísluší jen za hodiny skutečného vyučování nad nejvyšší výměru učební povinnosti.

§ 5

(1) Ustanovení tohoto nařízení o ředitelích platí i o profesorech a učitelích pověřených správou školy.

(2) Obdobně platí ustanovení tohoto nařízení pro smluvní učitele, pro externí učitele, neupravují-li se jejich odměny zvláštními opatřeními, a pro výpomocné učitele.

§ 6

Zrušují se:

a) vládní nařízení ze dne 17. července 1928, č. 131 Sb., o nejvyšší míře učební povinnosti státních ředitelů a profesorů na středních školách a učitelských ústavech a o výši odměn za hodiny ji převyšující;

b) vládní nařízení ze dne 17. července 1928, č. 132 Sb., o nejvyšší míře učební povinnosti státních ředitelů, profesorů a učitelů na školách průmyslových a obchodních a na odborných školách pro ženská povolání, jakož i o výši odměn za hodiny ji převyšující;

c) vládní nařízení ze dne 16. ledna 1930, č. 11 Sb., o nejvyšší míře učební povinnosti státních ředitelů, profesorů a učitelů na školách zemědělských, jakož i o výši odměn za hodiny ji převyšující;

d) ustanovení čl. II. vládního nařízení ze dne 7. září 1945, č. 75 Sb., o úpravě některých služebních a platových poměrů státních učitelů učňovských škol;

e) vládní nařízení ze dne 22. února 1944, č. 22 Sl. z., o zvýšení odměn státních profesorů a učitelů za nadpočetné hodiny, a nařízení sboru pověřenců ze dne 25. ledna 1946, č. 38 Sb. n. SNR, o zvýšení odměn státních profesorů a učitelů za nadpočetné hodiny;

f) ustanovení § 49 vládního nařízení ze dne 20. června 1939, č. 168 Sl. z., o organizaci a správě středních škol.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. února 1947; provede je ministr školství a osvěty.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.	Lausman v. r.
Ursíny v. r.	Duriš v. r.
Fierlinger v. r.	Zmrhal v. r.
Široký v. r.	Dr. Pietor v. r.
Masaryk v. r.	Ing. Kopecký v. r.
Dr. Řipka v. r.	Hála v. r.
Nosek v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Procházka v. r.
Dr. Stránský v. r.	Majer v. r.
Dr. Drtina v. r.	Dr. Franek v. r.
Kopecký v. r.	Dr. Clementis v. r.

22.

Vládní nařízení

ze dne 4. února 1947

o nejvyšší výměře učební povinnosti učitelů obecných, měštanských a pomocných škol, o výši odměn za hodiny ji převyšující a o zvláštních odměnách za vyučování ve třídách s odděleními.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 16 a 27 a) zákona ze dne 24. června 1926, č. 104 Sb., o úpravě platových a služebních poměrů učitelstva obecných a občanských škol (učitelský zákon), ve znění zákona ze dne 20. prosince 1946, č. 6 Sb. z r. 1947, jímž se doplňuje a mění učitelský zákon:

§ 1.

Toto nařízení platí pro osoby, na něž se vztahuje učitelský zákon č. 104/1926 Sb.

§ 2.

(1) Nejvyšší výměra učební povinnosti učitelů při školách obecných činí 28, při školách (třídách) pomocných 25, při školách měštanských (občanských) a zvláštních školách pro hluchoněmé a slepé nebo pod. 24 vyučovacích hodin týdně.

(2) Je-li učitel se svolením osobního úřadu zaměstnán administrativními pracemi v kanceláři, počítají se pro výměru učební povinnosti dvě hodiny kancelářského zaměstnání jako jedna hodina vyučovací.

§ 3.

(1) Do výměry učební povinnosti se započítává:

1. za výkon správy školy

a) ředitelům, řídícím učitelům a správčům škol obecných (pomocných) s jednou třídou 2, s dvěma třídami 4, s třemi třídami 8, se čtyřmi a více třídami 12 vyučovacích hodin týdně,

b) ředitelům škol měštanských a zvláštních škol pro hluchoněmé nebo pro slepé a pod. do tří tříd 12, od čtyř do osmi tříd 14 a při počtu nad osm tříd 16 vyučovacích hodin týdně,

2. všem osobám uvedeným v § 1 za výkon úkolu třídního učitele za každou třídu 1, za správu větších sbírek a knihoven 1 až 3, za opravu písemných a grafických prací v předmětech, v nichž jsou opravy povinné prováděny.

děny mimo hodiny vlastního vyučování, za každý tento předmět ve třídě (oddělení) s více než 20 žáky třetího a vyššího postupného ročníku $\frac{1}{2}$ až 1, za pedagogický dozor v žákovských internátech 1 až 3, za vyučování v odděleních ve třídě málotřídní, obecné nebo pomocné školy 2 až 6 a za úkony a jiné zvláštní povinnosti, které učitelům ukládá ministerstvo školství a osvěty, $\frac{1}{2}$ až 2 vyučovací hodiny týdně.

(2) Zásady pro započítávání výkonu podle odstavce 1 určí ministr školství a osvěty po slyšení pověřence školství a osvěty.

§ 4.

Za každou týdenní vyučovací hodinu, převyšující nejvyšší výměru učební povinnosti, náleží učitelům, kteří působí na školách obecných, měsíční odměna 80 Kčs, a učitelům, kteří působí na školách měšťanských, pomocných a zvláštních školách pro hluchoněmé, slepé nebo pod., měsíční odměna 100 Kčs, trval-li příslušný výkon nepřetržitě alespoň jeden měsíc.

§ 5.

(1) Učitelům, kteří vyučují ve třídě málotřídní obecné školy s odděleními nejmenší 18 hodin týdně, náleží dále zvláštní odměna, která činí za vyučování ve třídě s 2 odděleními 100 Kčs, s 3 odděleními 150 Kčs a se 4 odděleními 250 Kčs měsíčně.

(2) Zvláštní odměna podle odstavce 1 náleží učitelům po dobu, po kterou skutečně vyučovali ve třídě s odděleními. Po dobu hlavních prázdnin odměna nepřisluší.

§ 6.

Odměny podle § 4 pokládají se za služební požitky za práci přes čas a zvláštní odměny podle § 5 pokládají se za služební požitky vyplácené za vyšší výkony.

§ 7.

Ustanovení tohoto nařízení, která se vztahují na ředitele škol (ředitele, správce a řídící učitele obecných škol a ředitele měšťanských a zvláštních škol), platí i pro učitele pověřené správou školy.

§ 8.

Předpisy, které upravují věci, na něž se vztahuje toto vládní nařízení, pozbyvají platnosti dnem jeho účinnosti.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1946; provede je ministr školství a osvěty.

Gottwald v. r.

Dr. Zenkl v. r.

Ursiny v. r.

Fierlinger v. r.

Široký v. r.

Masaryk v. r.

Dr. Ripka v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Drtina v. r.

Kopecký v. r.

Laušman v. r.

Duriš v. r.

Zmrhal v. r.

Dr. Pietor v. r.

Ing. Kopecký v. r.

Hála v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Procházka v. r.

Majer v. r.

Dr. Franek v. r.

Dr. Clementis v. r.